

The Arc of Shaul

Chapters 6-9	Roots
Chapters 9-10	Becoming king
Chapters 11-12	Accepted as king
Chapters 13-14	Sin #1 – Korbanot in Gilgal
Chapter 15	Sin #2 – Amalek
Chapters 16-17	The beginnings of <i>ruach raah</i>
Chapters 18-21	Enmity toward Dovid as a rival
Chapters 22-27	Pursuit of Dovid as a mortal threat, massacre of Nov, and ultimate deterioration
Chapters 28-31	Panic, the Ov and the end of Shaul

Outline of Perek 31

31:1-2	The Plishtim win the war, and kill Shaul's sons
31:3-5	Shaul asks his armour bearer to kill him, then seems to take his own life
31:6-7	The Jews flee
31:8-10	The Plishtim mutilate Shaul's body
31:11-13	The people of Yavesh Gilad rescue Shaul's body and grieve for him

31:1-2 The Plishtim win the war, and kill Shaul's sons

1. Mishnah Sotah 8:5 (44a-b)

מעמידין זקיפין לפניהם ואחרים מאחוריהם, וכשילין של ברזל בידיהן, וכל המבקש לחזור הרשות בידו לקפח את שוקיו, שתחילת ניסה נפילה שנאמר "נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם" ולהלן הוא אומר "ויגוסו [אנשי] ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים וגו'".

They establish guards before them and others behind them, with iron cudgels in their hands. Anyone who tries to retreat, [the guard] is licensed to smash his thighs, for the beginning of flight causes defeat, as in Shemuel I 4:17 and 31:1.

2. Malbim to Shemuel I 31:1

וספר שישראל נשתה גבורתם שלא לחמו כלל, רק תיכף נסו...

And it told that Israel lost their might, not fighting at all, they only fled right away...

3. Abarbanel to Shemuel I 31:2

הדביקו פלשתים את שאול ובניו לפי שהתמידו להלחם.

The Philistines caught Saul and his sons, because they continued to fight.

4. Other sons? Divrei haYamim I 8:33, Shemuel II 21:8

5. Radak to Shemuel I 31:2

ואלה ג' בני שאול שזכר הם שהיו יוצאים עמו במלחמה לפי' מתו עמו ואיש בשת נשאר בבית כי לא היה יוצא במלחמה:

And these three sons of Saul who were mentioned were the ones who went out to war with him. Therefore they died with him. And Ish Boshet remained at home, because he did not go out to war.

6. Malbim to Shemuel II 3:6

ואיש בושט לא היה איש מלחמה מנעוריו (שכן מטעם זה לא נמצא עם שאול ובניו במלחמת פלשתים), ע"כ אבנר שר הצבא היה הלוחם והמולך...

And Ish Boshet was not a warrior, from his youth (this is why he was not found with Shaul and his sons in the war of the Philistines). Therefore, Avner the general was the one who fought and ruled...

7. Abarbanel to Shemuel I 31:2

ונראה שאישבשת לא בא אל המלחמה לחולשתו או לסבה אחרת, או שנס ונמלט ממנה עם אבנר ושאר הגבורים שנשארו:

And it appears that Ish Boshet did not come to war due to his weakness or for another reason, or he fled and escaped with Avner and the other remaining warriors.

31:3-5 Shaul asks his armour bearer to kill him, then seems to take his own life

8. Abarbanel to Shemuel I 31:3

וראוי שתדע שלא פחד שאול מהם פן ימיתוהו (כי הוא היה בוחר מות מהיים אחרי שראה בעיניו מיתת בניו וידע מדברי שמואל על ידי הבעלת אוב שגם הוא לא יחיה), אבל פחד מאד פן יכו אותו באופן שלא ימות מיד ולא יוכל ללחום, ויתפשוהו חי ויעלילו בו, בנקרם עיניו וחתכם אותו אבר אבר, לשנאת הפלשתים אותו למה שהשחית בהם מהם, ובהר שימות על ידי אוהביו ולא על ידי אויביו.

And you should know that Shaul did not fear lest they kill him (for he would have chosen death over life once he saw with his own eyes the death of his sons, and he knew from Shemuel via the *ov* that he would also not live). But he greatly feared lest they strike him in a way that he would not die right away and he could not fight, and they would grab him alive and torture him, putting out his eyes and cutting him into body parts, due to the hatred of the Philistines for him for the way he had destroyed them. And he chose to die via his friends, and not via his enemies.

9. Talmud, Ketuvot 33b

דלמא מלקות חמור, דאמר רב: אילמלי נגדוה לחנניה מישאל ועזריה, פלחו לצלמא!

The pain of lashes may be considered a punishment harsher than death, for Rav taught: Had the Babylonians whipped Chananiah, Mishael and Azariah, they would have served the statue!

10. Radak to Shemuel I 31:4

בהרגם אותי דקירות הרבה דרך נקמה ובזיון... ות"י "ויתלעבון בי" לשון תעתוע ובזיון...

When they kill me with many stabbings in the manner of revenge and degradation... And Yonatan translated as *v'yitla'avun bi*, an expression of mockery and shame...

11. Other accounts? Divrei haYamim I 10:1-5, Shemuel II 1:6-10

12. Radak to Shemuel I 31:5

כי מת שאול - קרוב למיתה כמו "בצאת נפשה כי מתה" כי לא מת עדיין עד שהמיתו העמלקי... ואפשר כי כזב העמלקי... ולמצוא חן בעיני דוד לפי מחשבתו אמר כן.

"That Shaul had died" – Close to death, like "when her soul departed, for she had died." He was not dead yet, until the Amalekite killed him... Or perhaps the Amalekite lied... And he thought he would say this to find favour in David's eyes.

13. Abarbanel to Shemuel I 31:4

ואפשר לומר שלא מת מיד עם הכאת החרב ואז הוצרך לקרוא אל הנער העמלקי שימותתהו, באופן שלא ימצאוהו הפלשתים עדין גוסס ויתעללו בו, והכתוב לא ספר בכאן כי אם מה שעשה שאול לבד אבל העמלקי הוא הרגו כדבריו והוא היותר נכון:

14. Abarbanel to Shemuel II 4:10

ומדברי דוד בזה יראה שלא הרג העמלקי את שאול.

15. Ralbag to Shemuel II 1:6

ידמה שאחר שנפל על חניתו וראה שלא דקרהו היה שאול נשען עליו בכח להשלים הדקירה וכאשר ראה כי לא יכול על זה אמר לנער העמלקי שימותתהו: It appears that after he fell on his spear and he saw that it had not run him through, Shaul leaned on it forcefully to finish the stabbing. And when he saw he could not do it, he told the Amalekite youth to kill him.

16. Ralbag to Shemuel II 1:9

הרצון בזה לפי מה שאחשוב שהלבוש שהיה לבוש היה משובץ להוסיף לו חוזק באופן שלא יוכל החרב לחתכו בקלות ואמר שאול שהחנית שנפל עליו אחזו לו השבץ ולזה לא היה יכול לעבור לדקרו.

Meaning, as I understand it, that the garb was *meshubatz*, reinforcing it, such that the sword could not cut it easily. And Shaul said that the spear on which he had fallen was stuck in the *shebetz*, and therefore it could not cross it and stab him.